

Sygn.akt III AUa 26/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Alicja Sołowińska (spr.)

Sędziowie: SA Bożena Szponar – Jarocka

SA Teresa Suchcicka

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2017 r. w B.

sprawy z odwołania S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek apelacji wnioskodawcy S. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łomży III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 listopada 2016 r. sygn. akt III U 172/16

I. oddala apelację.

II. Zasądza od S. W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 240 (dwustu czterdziestu) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.-

Sygn. akt III AUa 26/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z 25.03.2016 roku na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) ponownie ustalił wartość kapitału początkowego S. W. na dzień 01.01.1999 r. w wysokości 130.119,22 zł przyjmując do tego okres składkowy w wymiarze 11 lat, 6 miesięcy i 10 dni tj. 138 miesięcy, okres nieskładkowy 3 dni, tj. 0 miesięcy. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono na kwotę 3.026,71 złotych. Współczynnik proporcjonalny do - osiągniętego do 31.12.1998 r. - wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego dla ubezpieczonego wyniósł 58,05%. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił okresu od 01.01.1977 r. do 31.12.1986 r., ponieważ wysokość zarobku z tytułu wykonywanej umowy zlecenia nie rodziła obowiązku opłacania składek. Jednocześnie zakład pracy nie potwierdził odprowadzonych składek na ubezpieczenie społeczne.

W odwołaniu od powyższej decyzji S. W. podnosił, że ZUS bezzasadnie nie uwzględnił przy ustalaniu wartości kapitału początkowego spornego okresu. Wskazał, że zakład pracy – Gminna Spółdzielnia (...) w S., w zaświadczeniu, załączniku do ZUS Rp-7, podał, że naliczono i odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne za lata 1976-1980, 1983-1984, 1986-1988. Odwołujący wyjaśnił, że za lata 1982 i 1985 składki były naliczone i zwrócone dla pracownika.

Na tej podstawie S. W. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez zaliczenie do ustalania wartości kapitału początkowego okresów od 01.01.1977 r. do 31.12.1981 r., od 01.01.1983 r. do 31.12.1984 r. oraz roku 1986 (k. 2 akt).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Doprecyzowano, że ZUS ustalając wartość kapitału początkowego nie uwzględnił okresu pracy na podstawie umowy zlecenia w Gminnej Spółdzielni (...) w S. od 01.01.1977 r. do 31.12.1981 r., od 01.01.1983 r. do 31.12.1984 r. oraz od 01.01.1986 r. do 31.12.1986 r., ponieważ wysokość wynagrodzenia we wskazanym okresie była niższa niż połowa najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej. Mając to na uwadze, organ rentowy ustalił, że ze strony odwołującego nie było wówczas obowiązku ubezpieczenia. ZUS nie uwzględnił również pracy na podstawie umowy zlecenia w okresie od 01.01.1982 r. do 31.12.1982 r. oraz od 01.01.1985 r. do 31.12.1985 r., gdyż wynagrodzenie osiągnięte w tym okresie było niższe niż połowa najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej. Ponadto naliczone od tego wynagrodzenia składki, zostały zwrócone pracownikowi (k. 6 akt).

Sąd Okręgowy w Łomży wyrokiem z dnia 29 listopada 2016 r. zmienił zaskarżoną decyzję i uwzględnił do ustalenia wartości kapitału początkowego okres składkowy od 1 stycznia 1976 r. do 31 grudnia 1976 r. z tytułu zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w S. na podstawie umowy zlecenia i oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

Sąd ten ustalił, że decyzją z 20.03.2015 r. ZUS obliczył kapitał początkowy S. W.. Do wyliczenia podstawy wymiaru kapitału oraz obliczenia wskaźnika wysokości podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 01.01.1989 r. do 31.12.1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 247,91%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego obliczono na 3.026,71 zł, a kapitał na 100.692,02 złotych.

Natomiast 25.03.2016 r. organ rentowy wydał decyzję, na mocy której ponownie ustalił kapitał początkowy na dzień 01.01.1999 r. Podstawę wymiaru kapitału początkowego przyjęto w kwocie ustalonej decyzją z 20.03.2015 r., czyli 3.026,71 złotych. Przyjęto okresy składkowe w wymiarze 11 lat, 6 miesięcy i 10 dni, tj. 138 miesięcy oraz 3 dni okresów nieskładkowych, tj. 0 miesięcy. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31.12.1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 58,05%. Kapitał początkowy ustalony na 01.01.1999 r. wyniósł 130.119,22 złotych.

W ocenie Sądu I instancji sporną w niniejszym postępowaniu – pozostawała możliwość uwzględnienia w podstawie wymiaru kapitału wynagrodzenia rzeczywistej wysokości wypłaconego S. W. w okresie zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) od 01.01.1977 r. do 31.12.1981 r., od 01.01.1983 r. do 31.12.1984 r. oraz od 01.01.1986 r. do 31.12.1986 roku.

W tym zakresie Sąd odwołał się do art. 173 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn., Dz. U. z 2016 r., poz. 887, dalej jako „ustawa o e.r.f.u.s.”) zgodnie z którym kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek. Zasady ustalania kapitału początkowego określa art. 174 ustawy o e.r.f.u.s, zgodnie z którym kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (ust. 1). Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (ust. 2). Zgodnie z ust. 3 art. 174 ustawy podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Sąd powołał się też na przepis art. 6 ust. 2 pkt 13 ustawy o e.r.f.u.s. który stanowi, że za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne: pracy

na obszarze Państwa Polskiego wykonywanej na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia oraz współpracy przy wykonywaniu takiej umowy:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) wykonywanej przed dniem 1 stycznia 1976 r., jeżeli umowa odpowiadała warunkom ubezpieczenia obowiązującym w tym dniu.

Stwierdził też, że przed wejściem w życie ustawy o e.r.f.u.s. tj. przed dniem 1 stycznia 1999 r., obowiązywała ustawa z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, która weszła w życie w dniu 01.01.1976 roku. Przepis art. 1 ust. 1 ww. ustawy stanowił, że obowiązkowe ubezpieczenie społeczne określone ustawą, obejmuje osoby wykonujące stale i odpłatnie pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, zawartej z jednostkami gospodarki uspołecznionej. Jako umowę agencyjną lub umowę zlecenia w rozumieniu ustawy określano umowę, na podstawie której osoba ją zawierająca zobowiązuje się do wykonywania określonych czynności w imieniu jednostki gospodarki uspołecznionej lub na rzecz tej jednostki (art. 1 ust. 2 ustawy z 1975 r.). Pracę uważano za wykonywaną stale, jeżeli trwała nieprzerwanie co najmniej sześć miesięcy (art. 1 ust. 3 ustawy z 1975 r.). Obowiązek ubezpieczenia powstawał z dniem oznaczonym w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania, a ustawał z dniem rozwiązania lub wygaśnięcia umowy (art. 4 i art. 5 ust. 1 ww. ustawy). Przepis art. 28 cytowanej ustawy (numeracja jak w tekście pierwotnym, w tekście jednolitym z 1983 r. [Dz. U. Nr 31, poz. 146] - art. 27) stanowił, że jeżeli po upływie roku kalendarzowego okaże się, że w ciągu tego roku przeciętny miesięczny dochód z wykonywania umowy nie osiągnął połowy najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej, składki opłacone za ten rok podlegają zwrotowi, a tego roku nie wlicza się do okresu ubezpieczenia wymaganego do uzyskania świadczeń na podstawie ustawy. Kwotę składek podlegającą zwrotowi pomniejsza się o kwotę pobranych w ciągu tego roku zasiłków przewidzianych w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3. Przy ustalaniu przeciętnego miesięcznego dochodu określonego w ust. 1 nie bierze się pod uwagę miesięcy, w których nie istniał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie w myśl art. 27 ust. 2 (art. 28 ust. 2). W razie rozwiązania lub wygaśnięcia umowy przed upływem roku kalendarzowego przeciętny miesięczny dochód określony w ust. 1 ustala się za okres do rozwiązania lub wygaśnięcia umowy (art. 28 ust. 3).

Na podstawie wyjaśnień odwołującego Sąd Okręgowy ustalił, że pracował on jako przedstawiciel gminnej Spółdzielni (...) w S. do spraw kontraktacji trzody, rozprowadzania nawozów. Był wynagradzany za każdy zakontraktowany hektar czy kupione zboże, był zatrudniony na zasadzie prowizyjnej od zakontraktowanego produktu czy sprzedanej ilości nawozu. W 1985 r. rolnicy musieli bez kontraktacji dostarczać zboże. Pracę podjął w połowie 1972 roku. Wówczas nie było obowiązku ubezpieczenia. Wskazał, że wcześniej prawdopodobnie nie był ubezpieczony. Dwa razy zwrócono mu składki. Podał, że w spornym okresie był również przedstawicielem w cukrowni w Ł. (protokół posiedzenia z 14.06.2016 r., znacznik czasowy od 00:00:49 do 00:09:04, k. 12 akt).

W przedstawionym stanie prawnym i faktycznym sprawy Sąd Okręgowy dostrzegł potrzebę wykorzystania w sprawie wiadomości specjalnych, i dlatego dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu rachunkowości celem obliczenia wynagrodzenia S. W. w poszczególnych latach i odniesienia wysokości wynagrodzenia do najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej w poszczególnych latach.

Biegła w opinii (k. 29-39 akt) ustaliła, kwotę wypłacanego odwołującemu wynagrodzenia i porównała ją z wartością 50% najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej za każdy sporny okres. Poszczególne wartości przedstawiają się następująco:

a) **rok 1977** – wynagrodzenie odwołującego: 6.623 zł; najniższe wynagrodzenie : 16.000 zł, a kwota 50% najniższego wynagrodzenia: 8.000 zł;

- b) **rok 1978** – wynagrodzenie odwołującego: 8.848 zł; najniższe wynagrodzenie: 18.400 zł, a kwota 50% najniższego wynagrodzenia: 9.200 zł;
- c) **rok 1979** – wynagrodzenie odwołującego: 6.096 zł; najniższe wynagrodzenie: 20.800 zł, a kwota 50% najniższego wynagrodzenia: 10.400 zł;
- d) **rok 1980** – wynagrodzenie odwołującego: 5.921 zł; najniższe wynagrodzenie: 24.000 zł, a kwota 50% najniższego wynagrodzenia: 12.000 zł;
- e) **rok 1981** – wynagrodzenie odwołującego: 5.552 zł; najniższe wynagrodzenie: 28.800 zł, a kwota 50% najniższego wynagrodzenia: 14.400 zł;
- f) **rok 1982** – wynagrodzenie odwołującego: 10.453 zł; najniższe wynagrodzenie: 48.000 zł, a kwota 50% najniższego wynagrodzenia: 24.000 zł;
- g) **rok 1983** – wynagrodzenie odwołującego: 6.887 zł; najniższe wynagrodzenie: 64.800 zł, a kwota 50% najniższego wynagrodzenia: 32.400 zł;
- h) **rok 1984** – wynagrodzenie odwołującego: 22.301 zł; najniższe wynagrodzenie: 64.800 zł, a kwota 50% najniższego wynagrodzenia: 32.400 zł;
- i) **rok 1985** – wynagrodzenie odwołującego: 26.498 zł; najniższe wynagrodzenie: 64.800 zł, a kwota 50% najniższego wynagrodzenia: 32.400 zł;
- j) **rok 1986** – wynagrodzenie odwołującego: 46.978 zł; najniższe wynagrodzenie: 64.800 zł, a kwota 50% najniższego wynagrodzenia: 32.400 złotych.

Biegła na podstawie analizy powyżej przedstawionych wartości stwierdziła, że tylko w 1986 r. wynagrodzenie odwołującego stanowiło 50% najniższego wynagrodzenia w gospodarce społecznej.

Sąd Okręgowy uznał opinię biegłej za niebudzącą zastrzeżeń. Została ona sporządzona w sposób szczegółowy, rzetelny, przy wykorzystaniu fachowej wiedzy i doświadczenia biegłej. Poczynione w niej ustalenia mają bezpośrednie odniesienie do mających zastosowanie w sprawie przepisów prawa i przez to stanowią fakty istotne z punktu widzenia prawidłowości wydawanego w sprawie rozstrzygnięcia. Nie bez znaczenia jest przy tym, że zawarte w opinii wyliczenia opierają się na materiałach źródłowych, których prawdziwość w ocenie Sądu nie budzi zastrzeżeń.

Bezsporny w prawie jest również fakt, że S. W. był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) na podstawie umowy zlecenia w okresie od 01.01.1976 r. do 31.12.1988 r. jako wiejski przedstawiciel do spraw kontraktacji trzody, bydła i zboża.

Zgodnie z przepisami ustawy o ubezpieczeniu społecznym agentów i zleceniobiorców z 19.12.1975 r. do okresu ubezpieczenia nie zaliczało się, w spornym okresie, pracy wykonywanej na podstawie umowy zlecenie zleceniobiorców, jeżeli zleceniobiorcy nie osiągali dochodu w wysokości, co najmniej połowy najniższego wynagrodzenia w gospodarce społecznej.

W tym stanie Sąd Okręgowy na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego stwierdził, że wynagrodzenie, jakie otrzymywał S. W. w spornym okresie, jedynie za okres od 01.01.1986 r. do 31.12.1986 r. spełnia przesłankę z art. 28 ustawy z 19.12.1975 r., tj. stanowi co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia w gospodarce społecznej. Pozostałe wartości w poszczególnych okresach spornych tego warunku nie spełniały, dlatego też nie rodziły obowiązku ubezpieczenia społecznego i w konsekwencji nie mogły zostać uwzględnione przy ustalaniu wartości kapitału początkowego odwołującego.

Dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję z 25.03.2016 r. i do wysokości kapitału początkowego uwzględnił okres składkowy od 01.01.1986 r. do 31.12.1986 r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia w Gminnej Spółdzielni (...) w S. a w pozostałej części odwołanie oddalił na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku w części oddalającej odwołanie (pkt 2) złożył S. W..

Skarżący zarzucał wyrokowi naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust.2 pkt 13 litera a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w związku z art. 28 ustawy z 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia przez błędną wykładnię prawa poprzez przyjęcie, że wnioskodawca nie spełnia warunków do zaliczenia okresów pracy na podstawie umowy zlecenia w latach od 1 stycznia 1977 r. do 31 grudnia 1985 r. jako okresów składkowych do ustalenia kapitału początkowego. Wskazując na powyższe wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 2 poprzez uwzględnienie odwołania i zaliczenie jako okres składkowy zatrudnienia w latach od 1 stycznia 1977 r. do 31 grudnia 1985 r. do ustalenia kapitału początkowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna, bowiem Sąd I instancji dokonał w sprawie prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o zebrany materiał dowodowy i na tej podstawie słusznie przyjął, że okres wykonywania pracy w Gminnej Spółdzielni (...) w S. od 1 stycznia 1977 r. do 31 grudnia 1985 r. w ramach umowy zlecenia nie podlega zaliczeniu przy ustalaniu kapitału początkowego.

Poza sporem w sprawie jest, że S. W. w spornym okresie tj. w latach 1977 – 1985 świadczył pracę na rzecz Gminnej Spółdzielni (...) w S. w ramach umowy zlecenia. Słusznie zatem Sąd I instancji przy ocenie, czy kwestionowany okres podlega zaliczeniu do ustalenia kapitału początkowego odwołał się do przepisów obowiązującej do 31 grudnia 1998 r. ustawy z 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia. To przepisy tej ustawy regulowały bowiem zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy zlecenia. Najistotniejsze z nich to regulacja zawarta w art.1 wymienionej ustawy zgodnie z którą obowiązkowe ubezpieczenie społeczne obejmowało osoby wykonujące stale i odpłatnie pracę na podstawie umowy agencyjnej lub zlecenia zawartej z jednostkami gospodarki uspołecznionej. Pracę uważa się za wykonywaną stale, jeżeli trwa nieprzerwanie co najmniej sześć miesięcy.

Składka na ubezpieczenie społeczne podlegała opłaceniu za każdy miesiąc, w którym istniało ubezpieczenie, a była ona opłacana w odpowiednich częściach przez jednostkę gospodarki uspołecznionej, która zawarła umowę i ubezpieczonego. Istotny jest, co podkreślił Sąd I instancji przepis art.28 ustawy z 19 grudnia 1975 r. (tekst pierwotny) zgodnie z którym jeżeli po upływie roku kalendarzowego okaże się, że w ciągu tego roku przeciętny miesięczny dochód z wykonywania umowy nie osiągnął połowy najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej, składki opłacane za ten rok podlegają zwrotowi, a tego roku nie wlicza się do okresu ubezpieczenia wymaganego do uzyskania świadczeń na podstawie ustawy.

Nie budzi wątpliwości w sprawie fakt, iż w spornym okresie były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy z tytułu zawartej umowy zlecenia, a za dwa lata tj. 1982 i 1985r. i zostały one zwrócone, z tego względu, że wynagrodzenie osiągnięte w tych latach było niższe niż połowa najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej. Fakt zwrotu składek, co powoduje wyłączenie tego okresu z ubezpieczenia nie był przez S. W. kwestionowany, a nadto znajduje potwierdzenie w informacji Gminnej Spółdzielni (...) w S..

Brak jest natomiast informacji czy w pozostałych spornych latach tj. 1977 – 1981 i 1983 - 1984 składki były wnioskodawcy zwrócone wobec uzyskania wynagrodzenia niższego niż połowa najniższego w gospodarce

uspołecznionej. Na podstawie złożonej do akt dokumentacji płacowej ze spornego okresu możliwym było jednakże ustalenie wynagrodzenia jakie osiągnął S. W. w okresie pracy w Gminnej Spółdzielni (...) w S..

Przeprowadzony przez Sąd I instancji dowód z opinii biegłego księgowego wykazał ponad wszelką wątpliwość, że skarżący w latach 1977 – 1985 osiągał wynagrodzenie, które było niższe niż 50% najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej. Tylko w 1986 r. jego wynagrodzenie przekroczyło ten limit, wskutek czego Sąd I instancji rok 1986 uwzględnił do ustalenia wysokości kapitału początkowego. Oznacza to, że w okresie od 1 stycznia 1977 r. do 31 grudnia 1985 r. skarżący nie podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu co skutkuje odmową uwzględnienia tego okresu z mocy art. 6 ust.2 pkt 13a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS do ustalenia wysokości kapitału początkowego.

W toku postępowania S. W. podnosił, iż w latach 1972 – 1986 w ramach umów zlecenia wykonywał pracę na rzecz Cukrowni (...). W ramach tych umów zawierał z rolnikami umowy o kontraktację buraków cukrowych, dokonywał pomiaru plantacji oraz ustalał kolejności dowozu buraków do punktów skupu. Fakt ten, w jego ocenie miał wpływ na podleganie ubezpieczeniu z tytułu umów zlecenia zawieranych z Gminną Spółdzielnią (...) w S.. W tym zakresie odwołał się do Rozporządzenia Ministra Pracy i Spraw Socjalnych z 14 lutego 1976 r. w sprawie trybu postępowania w zakresie ubezpieczenia społecznego osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz.U. z 19.02.1976 r. Nr 6 poz.33). Z przepisów tego rozporządzenia (§ 13 ust.2 w zw. z § 10) istotnie wynika, iż w przypadku osób, które jednocześnie wykonują więcej niż jedną umowę to przy obliczaniu podstawy wymiaru składki łączy się podstawy ich wymiaru z poszczególnych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Wnioskodawca nie wykazał jednakże w jakim okresie pracował w ramach umów zlecenia na rzecz Cukrowni (...) ani też jakie wynagrodzenie tam osiągał. Z informacji uzyskanej z Krajowej Spółki (...) SA w T. (k.78) wynika, że w zbiorach archiwum nie odnaleziono dokumentacji dotyczącej zatrudnienia i wynagrodzenia S. W.. Natomiast skarżący, pomimo zobowiązania (k.80) nie przedstawił jakichkolwiek dowodów na poparcie swoich twierdzeń o zatrudnieniu na podstawie umowy zlecenia w Cukrowni (...). Ciężar udowodnienia tego faktu z mocy art.6 § 2 kpc i 232 kpc spoczywał na odwołującym.

W związku z tym Sąd Apelacyjny nie miał podstaw do przyjęcia, że łączna podstawa wymiaru składki z tytułu pracy w ramach więcej niż jednej umowy zlecenia uzasadnia przyjęcie okresu pracy w Gminnej Spółdzielni (...) w S. w latach 1977 – 1985 jako podlegania ubezpieczeniu (art.6 ust.2 pkt 13a ustawy z 17 grudnia 1998 r.).

Z tych względów apelacja jako nieuzasadniona na mocy art. 385 kpc podlegała oddaleniu.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na mocy art.98 kpc.-